Universiada '81

TINERI ÎNTRE TINERI...

PRIMUL CONTACT CU MARELE ATLETISM!

Cu unele excepții — am zice : Florența Crăciunescu, Elena Tăriță, Iboia Korodi și încă cîteva — lotul de atletism al țării noastre participant la Universiadă a fost foarte tînăr, nu doar sub raportul anilor de viață, ci și sub acela, mai ales, al anilor de activitate atletică competițională. Excepțiile au în vedere aceste cîteva sportive care au trecute în palmares participări la unele mari competiții internaționale (Olimpiadă, „europene" etc.), pentru că grosul lotului, ca să zicem așa, a luat abia acum, la Universiada de la București, contactul cu marele atletism. Și spre cinstea celor mai mulți, acest contact a fost rodnic, sub aspectul performanței, al clasării și chiar al recompensei (a se citi: medalii!).

Cu un an în urmă, marele atletism nici n-avea habar de existența ca performeri autentici a unora dintre sportivii noștri, cum ar fi **Anișoara Cușmir** și **Vali Ionescu, György Marko** și **Gheorghe Lina, Pal Palffy** și chiar **Doina Melinte**, deși aceasta din urmă s-a aflat, în iulie trecut, printre concurentele la 800-le Olimpiadei a XXII-a etc. Într-un singur an saltul lor de calitate a fost de-a dreptul impresionant și Universiada bucureșteană l-a confirmat pe de-a întregul !

Campioana olimpică Tatiana Kolpakova a trecut prin serioase emoții mai înainte de a fi reușit săritura de „aur", reprezentantele noastre **Anișoara Cușmir** și **Vali Ionescu** oferindu-i o replică puternică. Și a nu se uita că Anișoara n-are decît 19 ani, iar Vali, 21 și că dacă ar fi să ne orientăm doar după concursul Universiadei, prima a marcat un progres de 24 cm față de cel mai bun rezultat al anului trecut (6,77 m față de 6,53 m), a doua de 7 cm.

György Marko (21 ani) în sezonul trecut, nici măcar nu figura printre alergătorii de la 10 000 m, pentru bunul motiv că abia în 1981 el a luat primul său start pe această distanță și că la Universiadă s-a aflat doar la a... treia cursă de 10 000 m din viața sa. Fără să se fi arătat cît de cît impresionat de faima unora dintre adversari, de performanțele lor anterioare, Marko și-a făcut cursa, o cursă curajoasă, bine orientată tactic. Și rezultatul a fost... medalia de argint! Posibilitățile sale, apreciem, sînt însă și mai mari...

Săritorul în lungime **Gheorghe Lina** (22 ani) promisese, în iarnă, că la Universiadă va sări peste 8 metri. Din nefericire pentru el, încă pe la începutul anului, a suferit un accident serios care l-a ținut în afara pregătirii mai multe luni, cele hotărîtoare. A reintrat abia în luna iunie, a cîștigat „Daciada" devenind și campion al țării (7,81 m), apoi a sărit 7,60 m la „Cupa Federației" și acum un remarcabil 7,98 m la Universiadă. Într-o întrecere foarte valoroasă, cum a fost cea de la săritura în lungime, Lina și-a realizat recordul personal, care nu i-a putut aduce însă decît locul 6, oricum un loc bun, în contextul în care s-a desfășurat proba.

Dintre acești atleți, evidențiați de noi pentru proprile... evidențieri, vom arăta că hurdlerul **Pal Palffy** este cel mai „bătrîn", avînd 25 de ani. La Universiadă a realizat 3 curse admirabile, ultima — finala — prilejuindu-i obținerea locului secund, într-o companie foarte puternică, în care timpul său (13,73 s) reprezintă un nou record național.

Romeo VILARA

Doi dintre voleibaliștii tineri care au trecut cu brio, la Universiadă, examenul maturității — trăgătorul Florin Mina *și coordonatorul de joc* Marius Căta-Chițiga, *într-o frumoasă acțiune de atac*

Foto : Vasile BAGEAC

VOLEIBALIȘTI DE PERSPECTIVĂ CARE AU TRECUT CU BRIO EXAMENUL MATURITĂȚII

Cînd acordurile lui „Gaudeamus igitur" umpleau sala Floreasca iar pe treapta cea mai de sus a podiumului cei 12 voleibaliști ai lui **Nicolae Sotir** și **Stelian Tudor** priveau spre catargul pe care se înălța tricolorul, cei din sală, vechi sau mai noi iubitori a voleiului, retrăiau parcă momentele din toamna lui 1963, cînd generația de aur a voleiului românesc, în frunte cu **Drăgan, Derzei, Plocon, Schreiber** și **Chezan** cucereau titlul continental.

Și, într-adevăr, de la acel succes de mare prestigiu, Universiada de la București a însemnat cea de-a doua mare victorie a voleiului românesc. **Au fost între 1963 și 1981 victorii în cupa campionilor europeni, în cupa cupelor, medalii de argint și bronz la mondiale și europene, dar victoria într-o mare competiție nu a mai surîs voleibaliștilor noștri,** deși generații de sportivi de mare valoare au onorat cu prestații excelente sportul acesta care, pe zi ce trece, devine mai spectaculos. Generația lui **Tîrlici** și **Stoian**, apoi cea a lui **Udișteanu, Barta** și **Stamate** și, în fine, cea a lui **Oros** și **Dumănoiu** au trudit cu mult folos pentru gloria voleiului românesc dar nici una nu a mai fost încununată cu un titlu suprem.

I-a fost dat însă generației lui **Căta-Chițiga** și **Mina**, a lui **Stoian** și **Enescu**, să guste din cupa marilor victorii și aceasta vine să confirme valoarea actualei generații care se ridică, deoarece nu puține au fost momentele în care orice mare echipă putea să cedeze. Să termini neînvinsă într-o astfel de competiție maraton nu este un lucru simplu, ba chiar destul de dificil pentru niște jucători care abia acum au simțit întreaga responsabilitate de a apăra culorile țării, ca titulari. Și, într-adevăr, **Mina, Vrîncuț, Căta-Chițiga** (aflat pe postul cheie de coordonator de joc) sau **Grădinaru** nu au cedat și alături de **Enescu, Stoian, Gîrleanu, Macavei**, care au o oarecare experiență internațională, au știut, spre exemplu, în finală, la 2—1 pentru echipa cubaneză, să echilibreze jocul, să-l facă pe puternicul adversar să se incline în final. Deci, putem afirma că sub bagheta aceluiași excelent antrenor **Nicolae Sotir**, care a dus la „aur" cele două generații separate de 18 ani, o nouă valoroasă echipă se plămădește și trece examenul maturității.

Nu la fel stau lucrurile cu echipa feminină pentru care locul ocupat, al 4-lea, reprezintă, într-adevăr, maximum ce se putea obține.

Pentru că această echipă, pe care se dorea construirea „națională" și în care au evoluat jucătoare cu o bogată experiență internațională, prezintă limite serioase pe plan fizic, tehnic și tactic. **Este absolut necesar ca și în voleiul feminin să se promoveze ideile și concepțiile de selecție și pregătire impuse — și, după cum s-a văzut, cu roade — în tabăra băieților.** Cu alte cuvinte, este nevoie de o selecție în rîndurile tinerilor pe criterii mai apropiate de exigențele CALITĂȚII cerute de marea performanță. Deocamdată, în lotul aliniat la Universiadă, doar o singură jucătoare tînără, am numit-o pe **Daniela Drăghici**, prezintă șanse reale de creștere valorică, în contextul unei pregătiri mai bune a viitorului lot național. De aceea, sugerăm întoarcerea privirilor către lotul de tineret, o riguroasă selecție și o temeinică pregătire a unei noi reprezentative...

Gheorghe LAZĂR

PENTRU LUPTĂTORII N. ZAMFIR, I. MATEI ȘI GH. FODORE

UNIVERSIADA DE LA BUCUREȘTI — UN MOMENT DE NEUITAT

Competiția care timp de aproape două săptămîni a captat atenția și a dezlănțuit energiile întregii lumi sportive studențești s-a încheiat. Pentru sportul luptelor din țara noastră, Universiada de la București a constituit un nou prilej de confirmare a valorii sale pe plan internațional. Reprezentanții noștri la stilul greco-romane au repurtat un succes fără precedent într-o astfel de întrecere, toți cei zece luptători români obținînd medalii de aur (șase) sau de argint (patru). Dar cea mai marea realizare, cîștigul cel mai prețios al acestei discipline sportive din țara noastră este faptul că în rîndul medaliaților cu aur se află și doi sportivi tineri, băieți talentați și bine pregătiți, prezenți pentru prima oară în rîndul medaliaților la o competiție de acest nivel. Este vorba despre **Nicolae Zamfir (57 kg)** și **Ilie Matei (90 kg)**. Primul, originar din Pitești, a început să practice luptele sub îndrumarea antrenorilor **Cornel Petrescu** și **Emil Bălănescu**, la clubul specializat din localitate, iar în prezent este legitimat la clubul Dinamo. El a fost selecționat și în echipa națională participantă la C.E. de la Göteborg (1981), dar n-a reușit să realizeze performanță.

Ilie Matei, student la facultatea de educație fizică din Suceava, se află la prima selecție în echipa reprezentativă. Este în vîrstă de 21 de ani și a început să practice luptele la C.S.M. Suceava, sub îndrumarea harnicului și pasionatului antrenor **Constantin Topîrjan**, care se ocupă de pregătirea lui și în prezent. Primul succes comun al acestor tineri s-a produs la „Daciadă", cînd au devenit amîndoi campioni, obținînd și selecția în echipa pentru Universiadă. Comportarea lui I. Matei a fost excelentă, el reușind să învingă adversari redutabili.

Un alt exemplu asemănător îl constituie unul dintre reprezentanții țării noastre la lupte libere, brașoveanul **Gheorghe Fodore** (82 kg), cîștigător al medaliei de bronz. Ca și Nicolae Zamfir, tînărul brașovean (a împlinit 23 de ani în luna iulie a acestui an) a mai fost selecționat o singură dată în echipa reprezentativă (la C.E. din acest an), dar n-a reușit să se impună. Gheorghe Fodore a început să practice luptele la Steagul roșu Brașov (antrenor Ion Muresan), iar acum activează în secția Dinamo Brașov (antrenor Ion Bătrîn).

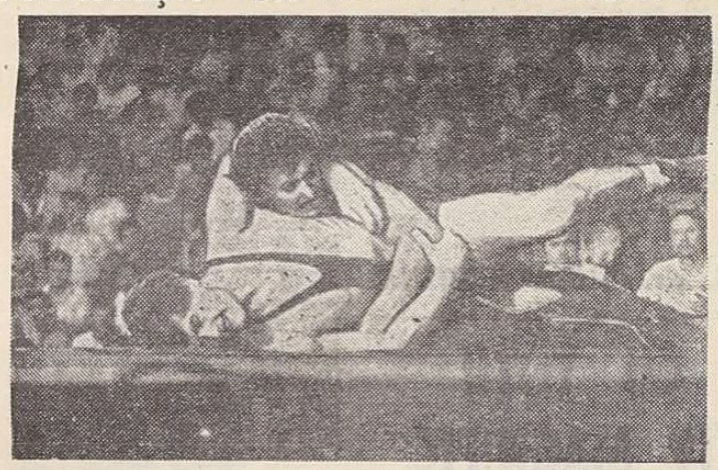

Ilie Matei, *unul dintre tinerii luptători români învingători la Universiadă, în acțiune*

Pentru toți acești tineri sportivi, Universiada de la București constituie prilejul primei lor afirmări pe plan internațional și va rămîne un moment de neuitat. Iată ce au însemnat campionatele mondiale universitare găzduite de țara noastră pentru tinerii Nicolae Zamfir, Ilie Matei și Gheorghe Fodore...

Mihai TRANCĂ

NUMITOR COMUN AL LOTULUI REPREZENTATIV DE SCRIMĂ: TINEREȚEA

Dintre toate disciplinele aflate în programul Universiadei '81 de la București, scrima a avut consecuția cea mai spectaculpasă, întrucît la un foarte scurt interval de timp, în decursul aceleiași luni, iulie, cei mai buni scrimeri din lume (în rîndul cărora se numără, de regulă, un serios contingent de studenți) s-au confruntat la campionatele mondiale, de la Clermont-Ferrand și la Universiada din capitala țării noastre. Din această cauză, pe planșele instalate în sala „23 August" au evoluat cei mai „proaspeți" campioni și medaliați ai „mondialelor" dintre toți sportivii prezenți în întrecerile Universiadei. Și amintindu-i din nou pe acești mari performeri **(Vladimir Smirnov, Petru Kuki, Angelo Scuri** — primii trei clasați în proba individuală de floretă, **Dariusz Wodke** — campionul mondial al sabrerilor, **Aleksandr Molaev**, medaliat cu argint în proba individuală de spadă, componenți, alături de coechipierii săi, **Leonid Dunaev** și **Konstantin Hondogo**, în echipa U.R.S.S., campioană mondială de spadă, echipa de spadă a **Elveției**, medaliată cu argint în proba de spadă, cvartetul **Italiei** de floretă, medaliat cu argint în proba masculină pe echipe, floretistele **Larisa Țagaraeva** și **Marina Soboleva** din echipa sovietică, medaliată cu aur la Clermont-Ferrand) o facem pentru a sublinia, acum, cînd întrecerile Universiadei nu și-au stins încă ecoul, înalta valoare tehnică și spectaculară a competiției de scrimă din cadrul Universiadei, la care un aport deosebit l-au adus și reprezentanții României. **Scrimerii noștri și-au încununat lunga perioadă de pregătiri și responsabilități din acest sezon cu un bilanț deosebit — 2 medalii de aur, 2 de argint și 1 de bronz, cel mai bun din istoria participării la Universiade, concludent și prin faptul că și-au adus aportul toate cele patru arme.**

Concludent este, însă, acest bilanț și prin promițătoarele evoluții avute de cei mai tineri componenți ai loturilor de scrimă, unii dintre ei debutanți chiar în acest sezon la asemenea mari competiții cum sînt campionatele mondiale sau Universiadele. Să ne referim pentru început la două exemple care ni se par pe deplin edificatoare în acest sens. Spadasinul **Rudolf Szabo**, debutant la un campionat mondial, **a ajuns** pînă în finala probei individuale la Clermont-Ferrand, unde s-a clasat pe un promițător loc 6. Și iată că în proba pe echipe a Universiadei el **a confirmat această performanță**, fiind unul dintre cei mai constanți și eficace componenți ai echipei României, medaliată cu aur, chiar dacă în față s-au aflat laureați olimpici și mondiali ca **Harmenberg, Vaeggoe, Salesse, Lenglet, Nigon. Elisabeta Guzganu** a fost debutantă în echipa de floretă a țării noastre angajată într-o mare competiție oficială și totuși, introdusă într-un moment dificil în finala Universiadei, disputată cu puternica reprezentativă a U.R.S.S. campioană mondială, a tras cu aplomb, siguranță tehnică și inițiativă, chiar dacă în față se afla campioana mondială universitară **Ana Dimitrenko**, aducîndu-și aportul la victoria echipei noastre. Dealtfel, în formațiile aliniate, de scrima românească la Universiadă s-au aflat mulți tineri trăgători, de perspectivă, cum ar fi floretista **Csila Ruparcsics, floretiștii Zsolt Husti, Sorin Roca** și **George Oancea**, sabrerul **Alexandru Chiculiță** și care, alături de ceilalți coechipieri, nu cu mult mai vîrstnici, dar cu mai multă experiență internațională, dau speranțe îndreptățite în noi performanțe la marile competiții din anii următori.

Paul SLĂVESCU